

РЕШЕНИЕ

№ 6400

гр. София, 17.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

**ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров
Людмила Коева**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12715** по описа за **2025** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на директора на Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ към Агенция пътна инфраструктура, със седалище в [населено място], против решение 3692 /14.10.2025 г., постановено по а.н.д. № 12444/2025 г. по описа на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 11 състав, с което е отменено наказателно постановление НП № 9436/24.06.2025 г., издадено от директор на Дирекция АРОК при АПИ, с което на Т. Н. Т. на основание чл. 53, ал. 1, т. 2, пр. 2 ЗП, е била наложена глоба, в размер на 3 000 лева, за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“, пр. 2 ЗП вр. чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“ и чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1. Пр. 1 от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ. В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно поради нарушение на материалния и процесуален закон. Иска се съдът да отмени въззивното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди НП, алтернативно – да се върне на СРС за преквалифициране на нарушението и налагане на по-благоприятно за дееца наказание.. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът Т. Н. Т., в представени по делото писмени бележки, оспорва подадената касационна жалба и претендира се остави в сила решението на СРС.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на подадената касационна жалба.

Настоящият състав на Административен съд – София град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба, както и след служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, за валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон, въз основа на установените факти, приема следното от правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. По съществуто ѝ, касационният състав взе предвид следното:

За да отмени НП, районният съд се е позовал на Тълкувателно постановление № 2/08.10.2025 г. на ОСС от НК на ВКС и I и II колегии на ВАС по т.д.№5/2023г., съгласно което водачът, който управлява извънгабаритно или тежко пътно превозно средство по пътищата, отворени за обществено ползване, без да е налице разрешение за това, извършва нарушение по чл. 177, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 139, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата, когато не е собственик на пътното превозно средство или лицензиран превозвач, осъществяващ превоза, съответно не е наредил превоза, а не носи отговорност по чл. 53, ал.1 т. 2 ЗП за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ ЗП, каквато е вменена в настоящия случай.

Касационният съд намира, че дори да се приеме, че деянието е безспорно установено и същото съответства на нарушение на чл.177, ал.3, т. 1, вр. чл.139, ал.1, т.2 от Закона за движение по пътищата, то не може да бъде преквалифицирано на основание чл.63, ал.7, т.1 от ЗАНН. Това е така, тъй като към датата на извършването му, както и към датата на съставяне на АУАН и датата на издаване на наказателното постановление органи на Агенция "Пътна инфраструктура" не са били компетентни да съставят АУАН и да издават наказателни постановления за нарушения на Закона за движение по пътищата, с изключение на нарушенията по чл.179, ал. 3-3в от ЗДвП, а за процесното нарушение се приема, че следва да се квалифицира по чл.177, ал. 3, т. 1, във вр. с чл. 139, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. Изводът за отсъствие на компетентност на органите на АПИ се извлича както от чл.189, ал.12 от ЗДвП, в редакцията му към датата на издаване на наказателното постановление, където са регламентирани изчерпателно административнонаказващите органи, които могат да издават наказателни постановления по Закона за движение по пътищата, сред които не са органи на АПИ, така и от разпоредбата на чл.189е от ЗДвП, в редакцията ѝ към датата на издаване на наказателното постановление, където е уредена компетентността на председателя на Управителния съвет на АПИ или оправомощени от него лица да издават наказателни постановления, но само за нарушения по чл.179, ал. 3-3в от ЗДвП. Анализът на тези норми несъмнено води до извода, че както към датата на установяване на нарушението, така и към датата на издаване на наказателното постановление органи на АПИ не са сред компетентните органи, които могат да санкционират нарушения като процесното по ЗДвП. Допълнителен аргумент в подкрепа на извода за липса на компетентност на органи на АПИ е фактът, че чл. 189е от ЗДвП е изменен с ДВ бр. 64/2025 г., в сила от 07.09.2025 г., и нарушението на чл.177, ал.3, т. 1, във вр. с чл.139, ал.1, т.2 от Закона за движение по пътищата е въведено като нарушение, за което председателят на Управителния съвет на АПИ или оправомощени от него длъжностни лица могат да издават наказателно постановление. Това означава, че преди 07.09.2025 г. те не са имали такива правомощия.

По тези доводи и аргументи, с които се допълват мотивите на въззивното решение, Административен съд София – град, XI-ти касационен състав счита, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение 3692/14.10.2025 г., постановено по а.н.д.№12444/2025 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 11 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.